

REGGIO CALABRIA 198
FROM THIS
THIS DANGEROUS BEGINNING
REGGIO CALABRIA...

The Year of Three

Ferdinando Frega

GILLETTE: ANG TAON NG TATLO — YUGTO 2

Napakaraming bagay ang nangyayari sa isang buhay, nang sabay-sabay, kaya nagiging natural ang paglimot — hindi inaalala ang mga damdamin, isinasabuhay ang mga ito sa sandali. Ang mga katotohanan ang nananatili sa alaala.

Nang umagang iyon ng Mayo 29, dumating ako sa ikalawang palapag ng Kamara de Komersiyo sa Reggio Calabria. 28 taong gulang ako. Sinalubong ako ng isang babae, nagpakilalang sekretarya ng presidente, at sinabing nasa ibaba ang pasukan — marahil ay naligaw ako.

Ang totoo, ipinatawag po ako rito bilang miyembro ng konseho ng lupon ng mga ahenteng pangkomersiyo. Narito po ang telegrama.

Patingin: G. Frega Ferdinando, ipinatawag sa Mayo 29, 9:30 — ngunit tiyak na may pagkakamali. Baka ibang Frega ang tinutukoy. Ang inyong ama, marahil. Masyado kayong bata. Tiyak na mali ito. Ang inyong ID, pakiusap.

Sinuri niya, at makalipas ang sampung minuto ay bumalik siya kasama mismo ang presidente, na mainit na bumati sa akin — ang pinakabatang miyembro ng konseho sa lupon ng mga ahente sa Italya.

Tiningnan ako ng sekretarya na parang tumitingin sa isang sugatang bison na hindi pa patay, hindi tiyak kung saan unang tatama. Nang mahimasmasan siya: G. Frega, patawarin ninyo ako — ano po ba talaga ang trabaho ninyo?

Salamat po sa “G.,” pero middle school lamang ang tinapos ko, walang diploma. Nagbebenta po ako ng mga talim ng pang-ahit — tingian, hindi pa nga pakyawan. Sinabi nilang hindi pa raw ako handa.

Kung gayon, bakit kayo hinirang dito, at sino ang humirang?

Iyan din po ang itinatanong ko sa sarili ko. Isang kasamahang nakatrabaho ko 2000 taon na ang nakararaan ang mahilig gumawa ng ganitong biro sa akin. Hindi ko po kailanman itinatanong kung bakit.

Sandali — kasapi rin kayo ng pambansang lupon ng Confcommercio Italia. Sa kanila rin iyon nanggaling. At mga talim ng Gillette lamang ang ibinebenta ninyo?

Opo, ma'am. Tingian lamang. Pero isipin ninyo kung isang araw ay gagawin at ibebenta ko ang mga ito nang pakyawan, sa mas malawak na teritoryo. Ano kaya ang mangyayari?

Itanong kaya natin sa kasamahan ninyo noong 2000 taon na ang nakararaan?

Ahahahahah.

Nagsisimula ang pulong. Labindalawa kami. Pinangalanan ang isang presidente, isang sekretarya, mga miyembro ng konseho, isang ingat-yaman — at may isang tungkuling natitira, habang nakatingin sa akin ang lahat: tagapagsalita sa press.

Tumanggi ako. Hindi ako kailanman naging magaling doon.

Ferdinando